

SLOVENSKI NAROD.

Izkaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

V Ljubljani, 3. decembra.

—r.— Gospodu baronu Tauffererju pripetila se je velika nesreča! Interpeliral je vlado zaradi znanega justičnega ministra ukaza, ter v tej svojej interpelaciji podal visokej državnej zbornici nekaj cvetlic svojega duha, cvetlic, katerim se vidi, da so pognale na deželi tik Višnje gore!

Gospodu baronu Tauffererju priskočil je na pomoč gospod dr. Rechbauer iz Gradca. O tej nemški korifeji moramo misliti, da so jej znani zakoni in posamezni paragrafi! In gospod dr. Rechbauer poklical je našega višnjanskega barona k sebi in dejal mu je: interpeliraj! In povedal mu je brez dvojbe tudi, kako da naj stilizuje grozovito svojo interpelacijo. A baron Taufferer se je vsedel in napisal interpelacijo! Mej pisanjem pa so mu ušle iz glave tiste juristične drobtinice, katere mu je bil prej gospod Rechbauer v možgane zabičil, in izpod peresa izvila se mu je prava juristična — mešanica! Gospod baron nam naj odpusti nesalonski ta izraz, a pri najboljšej volji nijsmo mogli stekniti besede, ki bi revščino njegove interpelacije krepkeje označevala! Tu beremo, da je vsled znane razsodbe najvišjega sodišča, katera se je izdala v kamniškem slučaju, vprašanje, kako se ima v Kranjskeji tolmačiti §. 13 občnega sodnega reda, definitivno rešeno. Gospod baron Taufferer je torej mnenja, da ima v posameznem slučaju izdana določba najvišjega sodišča definitivno veljavo glede tolmačenja zakonov. Po mnenji gospoda barona imajo tedaj določbe najvišjega sodišča moč zakona! To je mnenje, ki ga odpuščamo zakotnemu piscau! Kdor si pa v državnem zboru predrzne interpelirati

justičnega ministra ter mu očitati, da se nij ravnal po zakonih, ta mora vendar nekaj zakona učen biti, sicer govori o stvareh, o katerih niti pojma nijma.

§. 12 občnega državlanskega zakonika se glasi: Zaukazi v posameznih primerljajih dani in sodbe, ki jih sodnije v posebnih pravdah izreko, nijmajo nikdar postavne moči, ter se ne morejo na druge primerljaje ali na druge osebe razširjati.

Pri tem zakonitem predpisu je jasno, da se sodnikom kratko nikar zapovedovati ne sme, da se morajo pravnemu mnenju najvišjega sodišča pri svojih razsodbah podvreči, da imajo v posameznih slučajih izdane določbe tega sodišča smatrati za zakon!

To ve vsak dijurnist, ki prepisuje za malo grošev razsodbe kake male okrajne sodnije na deželi. Samo naš gospod baron ne ve tega! In če je gospod Waser omenjeno v posameznem kamniškem slučaju izdano določbo z važnim obrazom vsem slovenskim sodnijam objavil, terjal je indirektno od njih, da naj se v prihodnje v vsakem slučaju ravnajo po tej najvišjega sodišča razsodbi, da naj z jedno besedo pripisujejo tej razsodbi moč zakona. To postopanje nadsodniškega načelnika je pa eklatantno nasprotovalo §. 12. občnega državlanskega zakonika. Ker pa nadsodnije načelnik nijma oblasti izdajati novih zakonov, nastala je justičnemu ministru dolžnost, da je sodnije opozoril na zakon in njega predpise. Da je to bilo pravilno, razvidel bode vsakdo, če tudi ne pozna zakonov, kakor jih tudi baron Taufferer ne pozna!

Višnjanski okrajni šolski nadzornik srdi se tudi nad nami, ker smo zahtevali, da mora vsak sodnik na Slovenskem učen biti sloven-

skega jezika. Za Boga, če ta zahteva nij pravična, potem nam nastavite same Kitajce ali pa gluhoneme po sodnijah, in justica se bode ravno tako upravljala, ker po načelu barona Tauffererja in dr. Rechbauerja sodnikom po Slovenskem nij treba, da bi se s strankami umeti morali! To so principi! Konečno je pa res gola potrata časa, če se o takih interpelacijah resno govori! Ako bodo grofu Tauffereru samo taki interpelantje za tilnik sezali, potem bode njegova vlada živela še najmenj sto let! —

† Dr. Jan. vitez Bleiweis-Trsteniški.

V Ljubljani 3. decembra.

(Konec.)

Prišle so potem zopet mnoge občinske deputacije; mej njimi smo opazili: zastopnike ljubljanskega močvirja g. Martina Perucija in g. Gnamsa; g. Antona Trevna, župana z Jesenic; g. Robiča, župana iz Kranjske gore; g. Jakoba Žumra, župana iz Gorij; g. Westra, župana iz Bleda; dalje smo opazili g. dr. Poznika, predsednika novomeške čitalnice, več gg. profesorjev novomeške gimnazije, nekaj zastopnikov meščanske garde novomeške, tudi g. c. kr. notarja Ignacija Gruntarja kot zastopnika občine Dolenjega Logatca itd., potem so prišle gospodičine ljubljanske, namreč gospodičina Grassellijeva, Petričičeva in Rodetova, ki so imele lepe šopke v rokah in nosile venec z napisom: „Ljubljanske domorodkinje, nepozabljivemu voditelju“, za temi pa se je vrstilo nad 100 črno oblečenih žalujočih gospij. Nosil se je potem venec ljubljanskih gg. bogoslovcev, za njim pa so stopali vsi ljubljanski bogoslovci, kolikor jih nij bilo v cerkveni opravi.

Sledili so častiti o. lazaristi in franciskani

Listek.

Zmes.

(O britkosti slovenskega urednika. — Prenapeti profesorji. — Nekaj o „spodobnosti“ naših Nemcev.)

Nekdaj sem bil tako najiven, da sem pokojnemu Jurčiču dejal, da mu časih zavidam uredniško mesto, na katero ga je postavila usoda. Po svojej navadi pogledal je k tlam, se lahko nasmijal, potem pa mi povedal z vso odločnostjo, da sem bedak. In ker mi ta fraza nij bila po volji, preklical jo je ter dejal, da nijsem samo bedak, temveč tudi velik bedak!

„Če te bode kedaj usoda postavila na tako mesto, ne bodeš imel žilice v telesu, da bi ti jo ne razdražili dan za dnevom.“

Zdaj sem skoro prepričan, da je v istui

tako! Ker je denes nedelja in ker podlistka potrebujem, šinila mi je misel v glavo o tej stvari na podlagi „mlade“ in kratke svoje skušnje spisati podlistek ter dokazati, da je urednik slovenskega lista jednak znanemu očetu, ki je bil s svojim sinom, osliča pred sabo tirajoč, na potu v mesto. Kakor sta se s sinom vedla, nikakor nijsta mogla ustreči občinstvu, katero sta na cesti srečavala. Bila sta reveža, in vsakdo, ki je mimo prišel, menil je, da je opravičen, grajati ubogega očeta, ki nij vedel, kako bi se s sinom in oslom obnašal, da bi ne bilo nikakega zabavljanja. Tako je z urednikom slovenskega lista. Za listom vidi vsakdo osebo urednikovo, in če mu list ne piše po volji, tedaj plane po ubogem uredniku, in „pisači, mazači, pisuni, pisci itd.“ se kar vsipajo iz nezadovoljnih ust! Dokaz! V tem listu se je objavilo, da se bodo ljubljanski obrtniki posvetovali, se li hočejo udeležiti nemškega obrt-

nega shoda na Dunaji, ali ne. Uredništvo pristavilo je nedolžno notico, da ne ume, česa naj bi slovenki obrtniki mej Nemci iskali. Če je bila ta opazka krivična, potem naj bi se bilo to dokazalo. A v ljubljanskih obrtnikov shodu vstal je hipoma obrtnik vroče krvi in pričelo se je gromenje in bliskanje, in mazači in časnikarski pisači so mu bučali iz ust, da se je vse trlo. Gospod komisar policijski opozoril je gospoda „govornika“, da naj zmirneje in spodobneje govori, če ne bi mu moral odtegniti „besedo“. A mož po uradnem tem opominu nij zagazil iz konteksta, temveč odrezal se je kratko:

„A kaj! Saj samo dr. —rja mislim!“

Ker je samo dr. —rja mislil, potem pa je vsako zabavljanje bilo opravičeno! Nij napačen recept to!

Škodljiva je slovenskemu uredniku mladost. In če list kaj objavi, kar tej ali onej

s križem in z gorečimi svečami; za njimi stopal je ljubljanski meščan in hišni posestnik g. Bergant, kateri je nosil na črnej blazini redove umrlega in srebrni lavorov venec, katerega so umrlemu podarile o priliki 70 letnega godu ljubljanske Slovenke. Za tem je prišlo 24 bogoslovcev v cerkveni opravi, potem štirje duhovni v črnem levitarskem oblačilu in prečastiti kanonik g. Urbas v črnem pluvijalu. Zdaj še le so nesli župani iz ljubljanske okolice vso z venci pokrito rakev; župani kmetijskih občin, odlični meščani ljubljanski in gimnazijci iz Alojznice so spremljali rakev na obeh straneh z gorečimi voščenimi svečami. Za rakvijo sledila je rodovina: sin ranjkega dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški vodil je vdovo ranjkega, za njo pa rodovina Souvanova, Pleiweisova, Račičeva, Šajovičeva, Zupančeva, Kušarjeva, Vodušekova itd. Potem je prišel prečastiti knezoškof dr. Pogačar s svojimi dvornimi kapelani; za tem pa c. kr. deželni predsednik g. Winkler in ekselencia fml. vitez Stubenrauch, c. kr. svetniki deželne vlade, na čelu jim grof Chorinsky, general pl. Keller in mnogo c. kr. častnikov, prečastiti gospodje kanoniki ljubljanskega kapitlja, na čelu jim gosp. prošt Zupan, pevski zbor čitalnice ljubljanske, nad 70 pevcem z zastavo in vencem, odbor „Matice Slovenske“ z vencem, odbor „Glasbene Matice“ z vencem, c. kr. uradniki deželne vlade, deželne sodnije, finančne direkcije, finančne prokurature itd., c. kr. profesorji in učitelji raznih učiteljskih, društvo tiskarjev, zastopano po gospodu Arzelinu in velikej deputaciji, centralni odbor c. kr. kmetijske družbe z vencem, na čelu mu predsednik baron Wurzbach, zdravniško društvo kranjsko z vencem, na čelu mu profesor Valenta in vsi zdravniki ljubljanski. Potem so se nosili: venec državnih poslancev, katere je zastopal dr. Poklukar in venec deželnega odbora kranjskega in deželnih uradnikov. Sledili so: deželni odbor, (na čelu mu deželni glavar grof Thurn), deželni odborniki: Dežman, dr. pl. Schrey, Grasselli; vsi narodni deželni poslanci; vsi deželni uradniki; mestni zastop ljubljanski z vencem, (na čelu mu župan g. Laschan in podžupan g. Fortuna); vsi magistratni uradniki; kupčijska in obrtna zbornica z vencem (na čelu jej predsednik J. Kušar), potem ljubljanski trgovci, pred katerimi so gospodje iz kupčijskega stanu nesli krasen venec ljubljanskih trgovcev. Prišli so potem služabniki domači in tuji, vsi z gorečimi svečami in na tisoče žalujočih. Povsodi po ulicah, ko

der je šel sprevod, bilo je vse mirno, in akoravno je stalo povsodi vse natlačeno gledalcev, je vse molčalo in videla se je vsakemu na obrazu globoka žalost.

Še le proti 6. uri dospel je sprevod k sv. Krištofu. Društva s svojimi zastavami postavila so se v spored po Dunajski cesti od južne železnice do cerkve sv. Krištofa. Cerkev bila je popolnem razvrtljena, tako obilno, kakor to dozda ni smo opazovali pri nobenem pogrebu.

Ko so se končali cerkveni obredi, prenesli so rakev na pokopališče. Gomila dr. Bleiweisa leži na levi strani tako zvane Baumgartnove kapele, v najbližjem sosesstvu z ono ranjkega Jurčiča. Dr. Bleiweis leži tako, da gleda proti svojem rojstnemu kraju, proti Gorenjski. Ta gomila je zadnja, ki se je še prodala na starem pokopališču. Rodovina Bleiweisova ima v zvezi z rodovino Souvanovo svojo posebno rakev ali z ozirom na to, da se bode očetu slovenskega naroda gotovo postavil narodni spomenik, pokopal se je dr. Bleiweis v posebnej gomili.

Okrog gomile postavila so se vsa društva z zastavami (bilo je petnajst zastav.) Ko je g. kanonik Urbas opravil cerkvene obrede, zapel je moški zbor ljubljanske čitalnice pod vodstvom g. Vojteha Valente res prav ginljiv zbor „Oče naš“ od Bradskega.

Solze se igrale občinstvu v obeh, ko je govoril g. deželni poslanec Luka Svetec očetu Bleiweisu zadnje slovo; govoril pa je tako-le:

Častita gospoda!

Dragi bratje in sestre!

Utrnila se je zopet zvezda na obnebi naše mile domovine. Utrnila in ugasnila za vselej je svitla zvezda, ki je tako lepo, tako dobrotno svetila slovenskemu narodu skoro celega pol stoletja!

V črno se zavija vsa slovenska zemlja.

Dr. Janeza Bleiweis-Trsteniškega, katerega je narod naš tako visoko spoštoval, tako srčno ljubil, katerega smo s tolikim zaupanjem in s tolikim ponosom klicali svojega očeta — njega nij več. Ta tužni glas odmeva od vseh strani slovenske zemlje: nij ga več!

In s Slovenci sočutno žalujejo drugi slovanski rodovi. —

Nezapopadljivi so sklepi modrosti božje. Mi se jim moramo udati brez prašanja. Naše solze teko, ali mrliča ne skličejo več iz groba. Žalostni in potrti smo se tukaj zbrali, da izkažemo zadnjo čast možu, kakeršen je

le redka prikazen v življenji narodov, možu, ki je glede našega narodnega življenja in napredka nam stvarnik nove dobe.

Tvoja delavnost, dragi Janez, bila je vsestranska. Kako si ti budil našo literaturo, kako skrbno zbiral nje proizvode v Novicah, v Matičnih in drugih spisih! Kako marljivo si skrbel ob enem za povzdigo narodnega gospodarstva in naš kmetovalec, naš rokodelce in obrtnik nij imel boljšega učitelja, boljšega svetnika, boljšega podpornika od tebe.

In v srditem boji, ki ga bijemo za politiške in narodne pravice, ali nisi ti bil najprevidnejši, najzanesljivejši vojvoda naš in ob jednem sam najpogumnejši vojak?

Vsi stanovi smo čutili dobroto tvojega dela in tvojega truda; izrekamo ti zato tukaj svojo najtoplejšo zahvalo.

Zapustil si nam pa ti tudi najlepši zgled, kako je treba zbirati in družiti vse moči k skupnemu delu; kako je treba delati neprestano, z železno stanovitnostjo, ako se hoče doseči visoki namen — narodno blagostanje.

Mi čemo tvoj zgled posnemati.

Kadar bi hotela hidra razprtije dvigati mej nami svojo glavo, tvoj zgled potolaži nasprotujoče strasti! Kadar bi prišle nezgode na naš narod in bi hoteli neuspehi majati naše zaupanje, tvoj zgled nas ohrabri in potrdi!

Da, da, ravnati se hočemo po tvojem zgledu, to ti obetamo, to na tvojej gomili prisegamo.

In kakor seme, ki si ga ti sejal po vsem polji naše slovenske zemlje, uže klije in cvete in sad donaša in ga donašalo bo še našim poznim vnukom, tako nam večni ostane tvoj spomin. V svojih delih nam ostaneš nepozabljiv, nesmrten.

Blagor mrtvim, pravi evangelist, ki v Gospodu umrjejo, ker njih dela gredo za njimi. Blagor tebi, dragi Janez, ker te spremljajo mnogoštevilna dobra dela, stvorjena za narod in dom, za državo in človeštvo, pred večnega sodnika.

Obračal si dobro svoj talent, kakor evangeljski hlapec, kateremu je gospod rekel: blagor tebi, vrli hlapec, ker si bil zvest v malem, jaz te zdaj nad veliko postavim.

Tako si slavno dokončal svojega življenja pot; zdaj počivaj od dela in truda. Mirno počivaj pod to gomilo, ki bo sveta nam in našim vnukom, dokler se bo razlegala slovenska beseda po teh prijaznih ravninah.

Tvoj duh pa naj veje nad nami, kakor angelj božji; naj nas navdaje z gorečnostjo in

glavi nij po volji, tedaj pravijo ti nezadovoljneži, kaj boče ta človek; nas drugi ustrahovali nijso, in tudi ta mladenič nas ne bode! Skoro bi si človek želel, da bi se mu po obrazu nabrale gube, in da bi se mu vrh glave napravila poštena pleša, ki bi mu se svetila kakor luna na ponočnem nebu!

In v kake zadrege zagazili smo poudarjaje, da se mora Slovencem ohraniti katoličanstvo in narodnost. Poslušajmo, kako piše o tej stvari gospod profesor — n v ljubljanskem „Slovinci“: „Če je vsak klerikalec (id est priatelj klerikom! Da je beseda „clericus“ sramotilna, ni smo vedeli do zdaj!) kdor je kot kristjan v krstne bukve zapisan, potem so klerikalci: tudi „pisači“ Narodovi (istina ali smo morda trdili, da ni smo? Ali mej pametnim klerikalcem in mej „pisačem“ Slovenčevim je nekaj razlike!) ker dozda še nismo slišali, da bi bil kateri iz njih k luteranski ali judovski veri prestopil.

Videti je, da bomo katoličani tako med Slovenci kakor med Čehi kmalo v manjšino prišli, da nas bodo liberalni, to je brezverski mladiči kmalo strahovati začeli.“

Temu gospodu profesorju smo mi „pisači Naroda“ brezverski mladiči, luteranci, judje in to vse za tega delj, ker javno zagovarjamo katoličanstvo in s tem tudi narodnost, ki za Boga vender tudi nekaj velja! Kako bi moral ležati, da bi takim gospodom po godu bilo?! Temu smo premlačni, brezverski in preluteranski! Interesantno pa je čitati kar se o tej zadevi piše v „Laibacher Wochenblattu“, ki čuje na pompezno ime „organ der verfassungspartei in Krain“. V tem listu trdili smo, da bi bilo narodnosti slovenske koristno, če se vsi Slovenci zjedinijo pod slovenskimi škofi, in če se nam napravi v Ljubljani metropolija. To, kar smo trdili, nij niti brezpametno, niti pretirano, ker versko zjedinjenje je gotovo naravna in logična stvar. A sedaj čujmo, kako

odgovarja na to naš nemško-slovenski patronček: Wir registriren diese desparates Idee des „Narod“ zum Beweise der moralischen Verkommenheit dieses Patrons ja, jüngst war in seiner Localchronik sogar die Anzeige einer bevorstehenden Jesuitenmission zu lesen.“ Temu smo zopet „moralčno zane-marjeni“, ker smo na prijateljsko prošnjo objavili, da bodo ta in ta dan imeli lazaristi v Premu svoj misijon! Tu smo prekatoliški, tam pa premalo katoliški!

Oglasil se je zopet znani fabulist ter zapel to-le basen o petelinu, ki meni, da je orel:

Der Hahn, der Adler sein wollte.

Eine Fabel.

Ein Hahn, zwar klein, jedoch mit langem Rittersporn, Auf Düngersburg sich bläht und krächzt im grimmen Zorn: „Der Vögel Herrschaft uns gebührt und unsern Hennen, Den Küchlein auch, erzogen in den naheu Tennen. Den Sporn, die Krone hat uns ja Natur bescheert,

pogumom za narod in delo, za slogo in jedinstvo, da se bomo tudi za naprej trdno držali tvojega starega gesla: vse za vero, za dom, za cesarja in da bomo srečno nadaljevali delo, katero si ti pričel.

In zdaj dragi ranji, z Bogom, z Bogom za vselej!

Potem je zapel moški zbor ljubljanske čitalnice krasni zbor Horakov: „Kaj jokate“? Zasuli so z venci gomilo! Potem pa so se vrnili pogrebci, katerih je bilo na tisoče. Res vzvišen trenutek je bil, ko smo Slovenci vrnili svojega prvaka v temnem večeru materi zemlji. Svetile so v noči le voščene baklje, kar je napravljalo žalostni trenutek še žalostnejši. A vsi smo se poslovili s trdno zavestjo od gomile, da bode dr. Bleiweisa duh zmirom vladal mej nami in da bodemo ljubili slovensko domovino nad vse! — Konečno izražamo ljubljanskej policiji zaslužen priznanje, katera je pod vodstvom g. Bertola izvrstno vzdržavala pri tako obilnem na tisoče zbranem občinstvu red po vseh ulicah. Veliko hvalo zaslužil je tudi gospod Doberlet, krasnega sprevoda izvrstni reditelj! —a—

„Matica Hrvatska“ v Zagrebu poslala je gospé Karolini pl. Bleiweisovej to le pismo:

Milostiva gospodjo!

Kao drug i prijatelj nezaboravnoga Vašega pokojnika, kao drug i u predsjedničtvu zavoda hrvatskega iste vrsti, a i kao štovatelj Vaše cienjene obitelji, nemoguć rad bolesti, da Vam sam osobno izrazim svoju sućut nad nenaknadivim gubitkom, grmite pismeno od strane čitavoga upravlj. odbora „Matice Hrvatske“ v Zagrebu, koje prevriedni pokojnik bijaše počastni član, i od strane moje najdublji izraz sožaljenja radi gubitka Vašega i Vam i nam premiloga pokojnika. Neka Vas, milostiva gospodjo, dobri Bog u tugi utješi i os jedočenje neka Vaše uciviljeno srce ojača, da je pokojnik sav svoj viek rodu i narodu svomu vjerno, častno i pošteno služio, te da će mu se ime med svimi Slaveni, a naposeb južnimi, dok bude vieka spominjati.

Moleć Vas, milostiva gospodjo, da primite izraz duboka počitanja od strane odbora „Matice Hrvatske“ i moje, čast mi je bilježiti se

Milostive gospodje pokorni sluga:

predsjednik „Matice Hrvatske“:

Ivan Kukuljević.

Našemu listu došel je naslednji dopis:

Up me tolaži, da se — iskreno ljubljani Janez! na desnici božje snidava, od leto 1846 prijatelja. Josip Hašnik, župnik.

V Sv. Juriji, ob južnej železnici, dne 1. decembra 1881.

D'rum seien auch die Hahnen königlich geehrt. Der Adler Wappenjünger ist, ich schwör's beim Styx, Ich will's heraldisch Euch beweisen am „jour-fix“. Da gackert eine Henn': „Welch' Prahls Du wohl bist, Beweis' vorerst, dass Adler thronen auf dem Mist“.

Ta iz znane duševne kloake zajeta in pod firmo kranjske ustavoverne stranke razprodana smrdljiva gnojica hotela se je izliti po vsej narodnej stranki, ali pa morda tudi samo po našem listu. V jednom ali drugem slučaju je izraz silne duševne surovosti, ki je lastna samo takim elementom, kakor jih šteje ustavoverna naša klika mej seboj. Narod slovenski se primerja petelinu na gnojnem kupu; kdor se peha in trudi za narodno omiko, ta je tem ljudem pišče, brskajoče po gnojnem kupu! Obstanemo, da takega podivjačenja še nijsmo kmalu opazovali, kakor se prodaje zdaj po predalih ustavovernega našega organčka! Zdaj si pa mi-

Čestita obitelj prejela je še naslednje telegrame:

Iz Zagreba: Izvolite sprejeti izraz iskrene moje žalosti nad nenadomestljivo izgubo! Vončina.

Iz Zagreba: Nad izgubo slavnega očeta Vašega in slovenskega srčno svojo soćut izražuje književno društvo sv. Jeronima: Gajdek, predsednik.

Iz Zagreba: Uredništvo „Pozora“ izjavlja svoje pregloboko sožaljenje radi izgube buditelja in očeta bratskega slovenskega naroda Janeza Bleiweisa. Večna mu slava in spomin v slovenskem in hrvatskem narodu!

Uredništvo „Pozora“.

Iz Ajdovščine: O izgubi plemenitega Vam soproga in naše narodne obrtnije pošpešitelja sprejmite najgorkejšo soćutje.

Društvo za podporo rokodelcev v Ajdovščini.

Iz Ajdovščine: Občina Lokavska izraža svoje najtoplejše soćutje o izgubi Vašega preblagega soproga in našega narodnega očeta.

Lokavčani.

Iz Zagreba: Prejmite polno moje sožaljenje radi izgube uzornega rodoljuba, druga Vašega. Venec neumrlih del, kojega si je sam splel, ostati će svežen, dokler bode slovenskega in hrvatskega naroda! Slava mu!

Dr. Mazzura.

Iz Tolmina: Živo obžaluje tolminska čitalnica nenadomestljivo izgubo očeta slovenskega naroda, visokočestitega svojega častnega uda!

Odbor.

Iz Trsta: Obžalujemo za Vas in vso Slovenijo nenadomestljivo izgubo.

Anton Rogač, Janez Legat,

Ed. Legat, Jos. Jančar.

Iz Gradca: Prejmite izraz našega soćutja nad grobom neumrlega Bleiweisa. Slava njegova večno će živeti v narodu slovenskem! Srbsko akademično društvo.

Iz Karlovca: Učiteljski zbor kr. gimnazije v Kariovcu deli žalost slovenskega naroda nad nenadomestljivo izgubo prvega njegovega sina Janeza Bleiweisa. Večni spomin probuditelju hrvatsko-slovenske vzajemnosti!

Iz Vipave: Zastop občine Goče pri Vipavi izraža svoje žalovanje o izgubi nepozabljivega očeta naroda našega dr. J. Bleiweisa viteza Trsteniškega.

Štef. Habe, župan, J. Ferjančič, svetnik, Maks Vidrih, svetnik.

Iz Zagreba: Vaša velika izguba globoko je užalila vse hrvatske rodoljube, osobito pa podpisanega, kateri je izgubil nepozabljivega prijatelja. Mrazović.

slite, če bi mi nekega krasnega dneva rekli gospodu dr. Schreyju ali pa gospodu dr. Schafferju, (ki sta gotovo tudi dva glasna človeka v naši deželi): prijatelja, molčita uže venderjedenkrat, vsaj nijsta ničesar drugega, kot dva petelinčka, brskajoča po smrdljivem gnojnem kupu! To bi nastalo kričanje in vpitje! Nationales Gesindel etc. Nam pa smejo vse reči! Pri njih je spodobno vse! Če z boso nogo lazijo po salonu, spodobno je, ker ustavoverna noga je spodobna, če se je tudi v gnojnici kopala!

Zdaj naj nam še kdo govori o vplivih nemške kulture! Wir thronen also auf dem Mist! In s takimi ljudmi naj se pripravimo! Ubogi dr. Schrey! ubogi dr. Schaffer! Za take surovosti svojo firmo posojati, je pač tužna osoda!

—r.—

Iz Zagreba: Globoko svojo sožaljenje izrekam o izgubi očeta slovenskega naroda. Žarko njegovo rodoljubje bodi solnce svobode za slovenski in hrvatski narod.

Turkovič, župnik.

Iz Celovca: Preblago družino po izgubi najboljšega očeta, milo domovino po izgubi svojega prvaka in vodnika, družbo po izgubi najzvestejšega uda in podpornika z vsem soćutjem omiluje

Odbor družbe sv. Mohora.

Iz Trebnjega: Žaluoja duhovščina dekanije trebanjske izreka zaradi izgube nepozabljivega očeta, ljubljenca narodovega, svoje najglobokejše soćutje. Kovačič, dekan.

Iz Gorenjega grada: Srčno obžalujemo smrt blagega očeta mile naše „Slovenije“.

Čitalnica gorenjegradska.

Iz Hohenelbe: Blagovolite sprejeti moje globoko čuteno sožaljenje o smrti Vašega občespoštovanega soproga. Lehka bode temu možu zemlja! Priesel.

Iz Matulje: Blagovolite sprejeti izraz mojega soćutja o nenadomestljivej izgubi, ne le Vašega, temveč tudi vseh Slovencev, vrlega, nepozabljivega očeta, narodnega neutrudljivega buditelja in vodnika, velikega in slavnega rodoljuba Dr. Kenda.

Vence so položili na rakev pokojnega dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega: 103. Nepozabljivemu voditelju: „Celjski Slovenci“. 104. Uzkrisitlju slovenskog naroda: „domorodkinje „Sisačke“. 105. Svojemu častnemu udu: „Ptuj-ska čitalnica“. 106. Očetu Slovencev: „Ilirska Bistrica“. 107. Narodnemu očetu: „podružnica goriške čitalnice“. 108. Toguje o smrti očetovej: „goriški Slavec“. 109. Neomahljivemu značaju: „Triglav v Gradcu“. 110. Očetu naroda, prijatelju blagra domovine: „kmetske občine“. 111. „Slov. goriški učit. kandidatje“ (in posebni venec), „Slov. goriške učit. kandidatje“. 112. Očetu slovenskega naroda: „čitalnica v Kobaridu“. 113. „Občina Ajdovščina“: svojemu častnemu članu. 114. Svojemu častnemu udu: „Slovensko politično društvo „Edinost“ v Trstu“. 115. Svojemu očetu: „Krški rodoljubi“. 116. Blagemu očetu naroda: „hvaležni štovatelj Fr. Povše“. 117. Buditelju naroda: „štajerski slovenski deželni poslanci“. 118. Vzoru rodoljuba: „Goriški rodoljubi“. 119. „Hrvatsko pjevačko društvo „Danica“ v Sisku“: svomu začastnomu članu. 120. Voditelju naroda: „Šentpeterčanje na Notranjskem“. 121. Častnemu občanu: „Goriška čitalnica“. 122. Očetovskemu prijatelju: „Andrej Marušič“. 123. Pračastitljivemu prijatelju: „rodbina Dominkuševa“. 124. Častnemu občanu: „Litijska občina“. 125. Slovenskemu voditelju: „Goriška Sloga“. 126. Očetu slovenskega novinarstva: „Goriška Soča“. 127. „Vino in sad-jerejska šola na Slapu“: svojemu ustanovitelju. 128. Nenadomestljivemu voditelju slovenskega naroda: „Bežek in Vrbič“. 129. Vodji Slovencev: „Belokranjci“. 130. Očetu Slovencev: „čitalnica Mariborska“. 131. „Kranjski deželni odbor“. To so venci, kateri so imeli trakove in katere je mogel zaznamenovati naš poročevalec. Ako je še katero društvo venec poklonilo s trakom, naj nam blagovoli naznaniti. Če se je kak venec izpustil, ali kak napis na trakovih ne popolno jednako objavil, nij kriv naš poročevalec, kar je samo ob sebi razumno. Vence, kateri so se poklonili brez napisa ali brez trakov, nij mogel naš poročevalec navesti, kajti vedel nij in tudi zvedeti nij mogel, od koga da so.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. decembra.

„**Deutsche Ztg.**“ prišla je v svojem gnjevu celo do ekscentrične misli, naj bi se dejal justični minister v zatočno stanje, ker je skušal slovenskemu narodu pripomoči do zakonito utemeljenih in naravnih pravic. Na dalje misli **zjedinjena levica** interpelirati vladu o prestavljenju Vesteneckovem! Če se to zgodi, menda bodo vlada in naši poslanci skrbeli za to, da ta ponočnjak in njega pristaši zvedó, kar jim gré. — Grof Coronini še nij pristopil nobenemu klubu. „Dt. Ztg.“ ga vabi, mu preti in ga prosi, naj pristopi zjedinjenej levici. „Če se nam pridruži, nam je dobro došel, če ostane kakor je, nasprotniki mu bomo.“ — Čudno je, da vlada ne želi diskusije o Klierjeveji interpelaciji in o ekscesih v Kuhljaku. „Vlada ne želi o tej zadevi nobene diskusije,“ tako glasi se kratko poročilo v „Politik“. S temi besedami pa „Politik“ nij zadovoljna, kajti opuščenje te diskusije nij v interesu državno-zborske večine, ker se mora humbug, ki ga uganja levica, svetu odkriti.

Kakor znano podal se je grof **Kalnoky**, predno nastopi svoj posel kot minister za vnanje zadeve, v Petrograd. Kakor listi poročajo, govorilo se je za Kalnokyjevega bivanja v Petrogradu mnogo o orijentalnem vprašanju, in da se je govorilo, da bode Avstrija Bosno anektirala. — Govorilo se je baje tudi mnogo o shodu ruskega carja z avstrijskim.

Iz **Dalmacije** se poroča, da je baron Jovanović obiskal vse znamenitejšje občine v Boki Kotorskej in jih opominal, naj bodo mirni. — Bosenska vlada je zaukazala, da se zapre meja od Trebinje do Bileka, da se odreže vsak dohod iz Hercegovine v Boko Kotorsko.

Vnanje države.

Najnovejša poročila iz **Petrograda** pripovedajo, da so se nihilisti jeli zopet bolj gibati in da se njihovo število množi z odpuščenimi uradniki.

Ruski listi se še vedno mnogo zanimajo za odstavljenega **srbskega** metropolita Mihajla. Skoro vsi listi ostro obsojajo ta korak srbske vlade, ki je s silo izpodila iz palače Mihajla. Srbski vladni organ „Videlo“ pa odgovarja na te ruske glasove in naposled prav lakonično piše: Za to stvar se nijma prav nihče brigati!

V **Albaniji** še vedno nij mirno. Posebno pa je razburilo duhove, ker so se vrgli v ječo nekateri jako priljubljeni albaneški vodniki. Derviš-paša skuša deželo pacificirati z denarjem, s silo ali terorizmom, kar mu ravno najbolj ugaja.

Iz **Londona** se poroča, da so se angleške vojne ladije pozvale iz Tunezije nazaj, ker jih nij trega več tam, da bi branile angleške interese.

Domače stvari.

— (Gewerbebund.) Kar se to novo „obratno“ društvo v Ljubljani snuje, nam je bilo uže s početka nekako sumnjivo po svojih utemeljiteljih. Opaževali smo tiste može na čelu, ki so vlani poskušali pri mestnih volitvah disciplino narodne stranke rušiti in pod krinko obrtnosti socijalno-demokratske kandidate za mestni odbor postaviti in po narodnem centralnem odboru priporočane ovreči. Ali želi so pri tem velikansko blamažo, kajti naš kandidat III. razreda gosp. dr. Karol Bleiweis, na katerega so najbolj navaljivali, javno, še bolj pa tajno zoper njega agitirali, in mu gotovo propast prorokovali, je dobil mej vsemi kandidati največ glasov. S to volitvijo so ravno naši narodni volilci III. razreda pokazali, da vedo ceniti v prvej vrsti narodno disciplino in da nijmajo ušesa pristopnega za nobenega rogovileža, kateri bi poskušal kaliti jedinstvo v narodnem taboru, — naj se uže taisti imenuje Peter ali Pavel. Slučajno smo prebrali 27 pa-

ragrafov zdaj potrjenih pravil tega novega društva. Ali zastoj smo iskali v teh pravilih naznačene načine, po katerih bi se obrtnosti in obrtnemu stanu sploh bolj na noge pomagalo. V obče je v teh pravilih o pospeševanju obrta jako malo govora, strašno veliko pa o političnem rogovilstvu. Tu se govori o političnih romanjih po celem deželi, o sklicavanju političnih shodov, o postavljanju svojih kandidatov za vse volitve, o vplivanju na volilce itd. Vidi se, da so ti možje, ki jim je lani spodletelo, zdaj drugo pot nastopili za krhanje naše discipline. Pa se bodo zopet bridko prevarili, kajti naš narod ne bo nikdar maral za može, katerih geslo je: „Mi ne poznamo nobene narodnosti.“ — V istini so ti ljudje zakriti Nemci! — To sprevidi lahko vsakdo. — Uže to označuje osnovatelje tega društva, da so svoja pravila jedino le v nemškem jeziku predložili vladi v potrjenje, akoravno vedó, da vsako društvo v Ljubljani to v obeh jezikih stori, ako uže ne izključno v slovenskem. Sploh bi se pa moralo to društvo imenovati: „Neue Gesellschaft für Betreibung politischer Wühlhuberei en gros et en detail“, ne pa „Gewerbebund“. S temi vrsticami smo hoteli le naše narodne obrtnike na to novo „obratno“ društvo opozoriti, za internacionalne rogovileže pa se ne brigamo, ker jih je itak malo v našem mestu.

— (Kar nas je s posebno žalostjo navdajalo pri dr. Bleiweisovem pogrebu) je to, da so koroški Slovenci ostali brez zastopnika. V tem, ko so iz vseh krajev naše slovenske domovine prihajale deputacije, da izkažejo poslednjo čast največjemu sinu njenemu, v tem, ko se je na rakev njegovo položilo na stotine vencev, pričal je le jedini venec celovške čitalnice, da na Koroškem živi 130,000 članov onega naroda, kateremu je bilo posvečeno vse delovanje ranjkega. Res žalostne razmere, ki zaslužijo, da se merodajni krogi naši malo bolje zanimajo zanje.

(Ali je s predikatom c. kr. pijeteta nezdržljiva?) Ko se je na neke hiši v jednej glavnih ulic ljubljanskih vsled smrti dr. Jan. Bleiweisa imela izobesiti črna zastava, protestiral je proti temu uradnik, čegar ime pa zavoljo neznatnosti njegove rajši zamolčimo, češ, da on, „kot c. kr. uradnik ne pusti, da bi nad njegovim stanovanjem iz pijetete do dr. Bleiweisa vihrala črna zastava“. — Mož, o katerem bi človek skoro mislil, da izpeljuje svoj rod iz stare Abdere, menda prišteva dr. Bleiweisa, katerega je presvetli cesar sam odlikoval s plemstvom, puntarjem, ali ka-li?

— (Ljubljanskega Zvona) 12. številka ima to vsebino: Mejnik, pesen. — Jurčič in Krsnik: Rokovnjači, roman (konec). — E. Lah: Nekaj črtic iz meteorologije Kranjske. — J. Žnidaršič: Barvni občutek živali. — J. Jesenko: Zemeljski potresi (dalje). — Ivan Šubic: Na meseci (konec). — Jos. Cimperman: Viktor Eržen †, nekrolog. — Simon Rutar: Presiren in Jenko v Italijanih. — Ivan Hribar: Presiren in Levstik v Rusih. — Razpotnik: Razstane, pesen. — Jos. Vesel in Janko Rahnè: Vazilij Vereščagin. — Dr. Ivan Tavčar: Grogov Matijče, podoba iz 1. pogorja. — Jos. Podgoršek: Blagoslovjenje Mandelčevega spomenika v Karlovc. — L. Žvab: Ivan Ž. V. Popovič (konec). — Ivan Hribar: Novejša česka literatura I. (konec). — Fr. Levstik: Zgodovina slovenskega slovstva (konec). — Slovenski glasnik, ki na

desetih straneh prinaša književne novice iz vseh literatur slovenskih. Ta številka ima vrhu naslovnega lista in „kazala“ še jedno celo tiskano polo piloge. Iz te raznovrstne in zanimljive vsebine vidijo naši čitatelji, da „Ljubljanski Zvon“ točno in vestno izpolnjuje svojo lepo nalogo; zategadelj ta prvi naš leposlovni in znanstveni list toplo priporočamo vsem prijateljem leposlovnega in znanstvenega berila. „Ljubljanski Zvon“ stane za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. Iz imenika gg. pisateljev, ki so spisali „Ljubljanskega Zvona“ I. letnik in ki je pridejan „kazalu“, vidimo, da je v l. 1881. sodelovalo pri „Ljublj. Zvonu“ 46 pisateljev slovenskih.

— (Trakove za vence) o priliki dr. viteza Bleiweisove smrti, je jako krasno izdelaval narodni trgovec J. S. Benedikt na Starem trgu. Od njega so bili izdelani trakovi českega kluba, jugoslovanske akademije znanosti, slovenskih državnih poslancev, kluba desnega centra, kneza E. Windischgrätzja, pa tudi bogati trak narodnih ljubljanskih trgovcev. Tudi trgovka, gospodična Šinkovec, je izdelala mnogo lepih trakov, tako za ljubljansko čitalnico, mesto Kranj, ribiško društvo, narodne deželne poslance itd. Z res velikim trudom in požrtvovalnim delovanjem sta g. J. S. Benedikt in gospodična Šinkovec v kratkem času izdelala nad 100 trakov, vse vkusno in elegantno, tako, da zaslužita javno pohvalo. Napravila sta čast domačej obrtniji in se lahko vsem narodnjakom, kateri trakov potrebujejo, gorko priporočata. —a—

— (Vabilo.) Prejeli smo z Dunaja to-le vabilo: Čast nam je vas uljudno vabiti k akademiji, katero priredi „Slovenija“ v prid „Jurčičevej ustanovi“ vtorek, dne 6. decembra t. l., v dvoranah „zur Stadt Wien“ (VIII., Lange Gasse 15.) Sodelovati so prijazno obljubili: gospica Roza Šetfilova, g. Stanislav Kochanowski, pevci „Slovenije“ in del godbe 17. pešpolka Kuhnovega. Slavnosten govor bode govoril častni član „Slovenije“, državni poslanec g. J. Vošnjak. Za slavnost zložil je g. Stritar prilično pesen, ki se bode deklamovala. Prof. Turkuš zložil je za ta večer himno na J. Jurčiča, komponiral pa jo je g. S. Pirnat, član „Slovenije“. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop 1 gld., za obitelj 2 gld. Dobiti se mogó vstopnice v prodajalnici muzikalij Em. Wetzlerja (I., Kärntnerring 11) in zvečer pri kasi.

Prejeli smo sledeči dopis, katerega smo ponatisnili kot inserat:

Tistim, meni neznanim osobam, ki so me te dni po mestu obrekovale in me grdih besedij obdolževale, odgovarjam s tem, da jih očitno obrekovalce imenujem.

V Ljubljani, 2. decembra 1881.

(690)

Ernest Stöckl.

Tržne cene

v Ljubljani 3. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 26 kr.; — reš 6 gld 1 kr.; — ječmen 4 gld. 87 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; — ajda 4 gld. 87 kr.; — pros 4 gld. 87 kr.; — koruza 5 gld. 80 kr.; — krompir 100 kilogramov 02 gld. 68 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 96 kr.; mast — gld. 82 kr.; — špeh frišen — gld. 70 kr.; špeh povojen — gld. 76 kr.; — jajce po 3¹/₂ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 56 kr.; — teletnine 54 kr.; — svinjsko meso 54 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 68 kr.; — slame 1 gld. 96 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. — kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 3. decembra.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 77 gld. 45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 78 „ 20 „

Zlata renta	93	85
1860 drž. posojilo	133	75
Akcije narodne banke	838	—
Kreditne akcije	366	04
London	118	60
Napol.	3	40
C. kr. cekini	5	56
Državna marke	58	05

Božjast

ozdravlja pismeno specialni zdravnik **dr. Killisch** v **Draždanah** (Dresden, Sachsen). Za velike uspehe (8000) velike medalje znanst. društ. v Parizu. (430—19)

Zahvala.

Podpisanemu je vsled zavarovanja pri najbolje kreditiranej **zavarovalnici za življenje „THE GRESHAM“** znesek

osem tisoč goldinarjev

tukajšnje glavno zastopstvo — g. **Gvido Zeschko** — natanko in kulantno izplačalo. — Zahvaljujoč se omenjeni zavarovalnici in osobito nje zastopstvu, moram pri tej priložnosti jo zaradi nje solidnosti vsakemu najtopleje priporočati.

V Ljubljani, dne 2. decembra 1881.

Janez Mathian,
(687) prodajalec hišne oprave.

Zahvala in priporočilo.

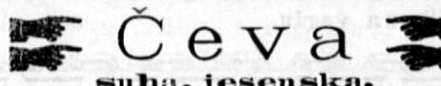
Pri žalostnem slučaju smrti g. dr. J. Bleiweisa sem bil po slav. družini zunanji in tukajšnjih, čest. privatnih naročnikov s tako mnogimi naročili počasten, da sem prisiljen vsem p. n. častitim naročnikom mojo presrečno zahvalo izreči ter pri tej priložnosti prositi, da me tudi pri drugih slučajih z naročili obiščejo; obetajoč, da bodem zmirom z lepimi izdelki in ceno postrezal.

Spoštovanjem

Alojzij Korzika,
(686—1) vrtnar v Ljubljani.

EKONOM,

ki je kmetijsko šolo v Grottenhofu v Štajerskej z dobrim uspehom izvršil in more dokazati večletno prakso iz kmetijstva, želi kot ekonom ali vrtnar dobiti službo pri kakej graščini. Ponudbe sprejema F. Müllerjev anoncenbureau v Ljubljani. (688—1)

Čeva
suha, jesenska,
slanice

prodaje na drobno in debelo,
kože od divjačine

(652—4) kupuje
Fran Hlavka,
pri Kožarji, na emonskej cesti št. 8.

Umrli so v Ljubljani:

28. novembra: Ana Armbruster, 21 let, sv. Petra cesta št. 32, sa otrpne-njem pluć. — Janez Lušin, deželnega računovodstva uradnik, 31 let, Gradaške ulice št. 16, za jetiko.

29. novembra: Dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški, c. kr. emer. profesor medicine, 73 let, pred škofijo št. 16, za vnetjem pluć.

Lekarna „pri samorogu“
Jul. pl. Trnkóczy-jeva
na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplivne** priznane specialitete, izkušena domača in **homeopatiška** zdravila: (532—5)

Planinski želiščni sirop kranjski,
izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljše vrste
bramore, plućnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 skl. 60 kr.

Anaterinska ustna voda, najboljše za ohranjenje zob
pravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi
gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri
zahasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem
želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj
s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

➔ Naročila iz dežele izvrše se takoj. ➔

Št. 16.211. (676—2)

Razglas.

Zarad prihodnjega vojaškega nabora leta 1882, h kateremu bodo vsi v letih 1860, 1861 in 1862 rojeni mladeniči klicani, se naznanja:

1. Vsak vojaščini podvržen iz onih razredov, ki bodo k prihodnji rednej rekrutbi poklicani, mora se

meseca decembra 1881

pri magistratu ob navadnih uradnih urah ustmeno ali pismeno zaradi upisa oglasiti, ako ne, zadenejo ga nasledki §. 42 vojne postave.

2. Tisti, ki so v zgoraj omenjenih, k rekrutki poklicanih letih rojeni, pa ne v Ljubljano pristojni, morajo k temu upisu svoje izkaznice ali popotne liste prinesiti

3. Če se vojaščini podvrženi začasno zunaj svojega rojstnega kraja ali prebivališča in so vsled tega ali pa po bolezni zadržani oglasiti se, storé lahko to njih stariši, varuhi ali drugi pooblaščenici.

4. Tisti, kateri mislijo prositi za začasno oproščenje od vojaščine ali pa za oproščenje od dejanske službe vojaške, imajo svoje dotične dokaze ob času upisovanja tukaj izročiti.

5. Dolžnosti, oglasiti se in sploh vsem drugim iz vojne postave izvirajočim dolžnostim se ne dá ogniti z izgovorom, da se za ta razglas in druge iz vojne postave izhajajoče dolžnosti nij vedelo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 20. novembra 1881.

Župan: Laschan.

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic. (506—14)

Zoper trganje po udih.

Gospodu Franu Iv. Kvizdi, c. kr. dvornemu založniku v Korneuburgu.

Po osemmesečnih bolečinah za zvrtjem noge in raztegnjenjem žil in po neuspešnej rabi mnogih sredstev poskusil sem vaš **finjid zoper trganje po udih** in izražam vam svojo najtoplejšo zahvalo, da sem uže po le **dvakratnej rabi tega izvrstnega sredstva** mogel prav dobro hoditi.

Stamfen, 1881. Spoštovanjem
Peter Ricardi, kr. ogr. cestár.

Dobi se v vseh lekarnah.

Glavna zaloga: Okrožna lekarna v Korneuburgu. (666)

Hiša,

ki daje 500 gld. na leto dohodkov, 1 nadstropje visoka, z vrtom za sprehajališče in nasad, z živahno obiskano **žago za deske** in s transmisijo previeno, za ustanovitev strugarije pripravno **postransko postopje**, v bližini fužine, dveh večjih sel in postaje južne železnice v **Kranjskej**, z lepo lego, se iz proste roke za 4500 gld. proda. Ponudbe sprejema F. Müllerjev anoncenbureau v Ljubljani. (689—1)

Surovo maslo in jajca

se kupujejo za gočov denar.

Ponudbe naj se pošiljajo:

W. Bernard, v Pragi,
Pořič št. 33. (683)

Prodaja vina.

Iz 1881. leta belo vino gld. 11.—
" 1880. " " " " " " " 12.—
" 1879. " " " " " " " 15.—
" 1880. " pravo vinsko žganje " 32.—
" 1880. " prava slivovka " 38.—

Oferira se pr. hektoliter.

Josip Kravagna,

(625—10) v Ptui, Štajerska.

Podpisani izdeluje vsake vrste

pušk za lov in streljanje v tarčo

po najboljših in najnovejših zistemih po jako nizkih cenah. Prenaredbe in poprave se brzo oskrbijo; isto tako prodajam vsake vrste **lovske priprave**. — Za dobro delo se jamči.

Fran Gahlert,

(656—3) puškar v Borovlji (Ferlach).

Po pošti

se pošilja v zavitkih po 4¹/₂ kilo na vse kraje po spodaj naznanjenem kupu, vsega prosto, vozarina in carina je plačana, tako da kupec dobi blago brez stroškov.

KAVA.

Rio	1 kilo gld. 1.—
" boljša	" " " 1.20
Santos	" " " 1.26
" pol fina	" " " 1.30
" najfinejša	" " " 1.34
St. Domingo	" " " 1.40
Ceylon native	" " " 1.40
Java naturel	" " " 1.40
Menado najboljša	" " " 1.42
Portorico	" " " 1.44
Ceylon fina, debela zrna	" " " 1.60
Cuba	" " " 1.68
Ceylon Perl	" " " 1.85
Moka arab.	" " " 1.64

Tudi vse vrste **riža** in **laškega olja** in vse drugo **kolonijalno blago** razpošilja se zelo ceno.

Ignacij Turk v Trstu,

(674—3) via Barriera vecchia št. 14.

Dunajska borza.

Merodajna za Cis- in Translitavijo je jedino le dunajska borza.

Velike **škode**, ki se zgodé pri špekulaciji pri brezvplivnej, odvisnej in revnej **provincijalne** borzi, — velike **haske** operiranja na **glavnej** borzi vender — kot sedeži vlade, društev in korporacij, katerih titres so na tržišču, kraj, kjer se ponuja in povprašuje, kamor od vseh delov sveta poročila dohajajo, kjer se dela politika, kjer izhajajo veliki žurnali, kjer visoka špekulacija in bankirji delajo kurze, kratko, kraj, kjer se ugodnosti in neugodnosti o pravem času opazijo, in, **predno** jih zvedó širši krogi, se **najintimnejše informacije** lahko dobijo, kjer se lahko s svojim glasom vpliva na kurz — smo v svojej brošuri (str. 26 in 42) dovoljno označili.

Gledé na predstoječe veliko gibanje borze priporočamo izven „proste“ špekulacije in našega priljubljenega **konsorcijskega** poslovanja **operacijo z omejenim rizikom**, osobito **dvojustransko** premijo (ev. korist: jednako, če kurzi se vzdigujejo ali padajo), pri čemer pristojbina v najugodnejšem slučaju ne gre v zgubo. Premija jako nizka.

Vsled ozke zveze z vodilnimi krogi lahko postrežemo z direktnimi, neposrednimi in hitrimi **informacijami** (strokovno in brez stroškov). **Eksaktna, diskretna** izpeljava. Brzojavno obvešanje. Avizo-pisma gratis.

Zdanje denarstvene razmere in velike kapitalije nam dajejo moč, da pri **špekulacijskih nakupih** in **podelitvi fondov** in **vrednostnih papirjev** lahko znižamo obresti do 5% (brez pristojbin) pr. a.

Številko financ. in izsrečkalnega lista „**Leitha**“ franko.

Obširno, zelo potrebno **brošuro**, ki obsega: **Los-Kalendarium** (vsi evrop. igralni načrti), **naložilni špekulacijski papirji** in **vrste, zavarovanje srečk** (imenitno gledé na predstoječe izžrebanje) itd., razpošiljava, na zahtevanje, zastonj in franko. (619—3)

BANKHAUS
der Administration der „**LEITHA**“, (Halmi), WIEN, Schottenring 15.

Mobilarna dražba.

Vsled sodnijskega dovoljenja prodajala se bode

v ponedeljek 5. decembra 1881

in, če treba, v prihodnjih dneh vsakokrat od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6 ure popoldne v hiši št. 3 na Franca Josipa cesti, pritlično na desno, v zapuščino gospoda Rudolfa Dufwa, c. kr. contra-admirala, spadajoča hišna oprava, obleka in perilo in sicer tistemu, ki bode največ ponudil proti takojšnemu plačilu in odpravo na stroške kupca.

(681—2) Dr. Viljem Ribič,
c. kr. notar kot sodnijski komisar.

Umetne (595—12)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradekega mostu, v I. nadstropji.

Velika zaloga! Bogata izber!

Istranska naravna vina

oferira na debelo in drobno

vino konsumno založništvo

dotto — h. št. 11.

za poskušnjo in se
cena naznan (668—3)

EPILEPSIJO

(božjast) ozdravi indijski zeliščni sok, ki se kot posebno, da kot jedino sredstvo z najboljšim vspehom rabi zoper božjast. (218—18)

Božjastni se hitro in srečno ozdravi, ako štirikrat ali petkrat na dan tega soka po 15 kapljic na sladkorji zavžije. Celo najstarejša in najzlobnejša bolezen se ublaži in naposled popolnem odpravi.

Dobiva se **flacon** po 20 kr. v skoraj vseh lekarnah Avstro-Ogrske, a v Ljubljani ima ta sok lekarnar g. **Julij pl. Trnkóczy**, v Jičinu pa prirejevatelj **Rudolf Stahl**, emer. lekarnar.

S pošto se menj kot 2 flacona ne pošilja.

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet, pomagajo takoj, če ima človek krč v želodec, migreno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v prsih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajo črve in kisline. Davici in tifusu vzamejo vso zlobnost in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. **J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—53)

Verižice za ure.

Dunajska specijaliteta!

z desetletnim pismenim poročtvom.

Fron-ron urne verižice z jako finim medaljenom, ki se da odpreti, pozlačenim, gld. 4.

Moje verižice za ure iz zlata imitacije, najfinejši double, pozlačene, nadomestijo in prekosé gledé lepote in elegancie zlate verižice!

Najlepše darilo!

Originalna dunajska oklepna verižica, jako priljubljena, reprezentujoča 100 gld., le gld. 3.

Verižica za ženske ure s kvasto, jako elegantna in moderna, bujno lepa gld. 3.50.

Zlatovaljčaste verižice s 14 karat. zlatom platirane, a gld. 4, 5, 6 in gld. 8, in 10letno pismeno poročstvo, da verižica ne očrni.

Protí gotovej uplačitvi ali povzetju pošilja

M. Munk, Dunaj,

Stadt, nur Wollzeile Nr. 35,

neben der Ecktrafik. (599—8)

Pred ponarejenimi svarim!

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Lastnik neke večje fabrike išče posojila

6000 gld.,

katero bi se precej zavarovalo in uknjižilo na njegovo posestvo in sicer na 1. mesto, in od katerega bi daljal 6% pogojeva tudi 7% obresti. Natančneje se izve v „Narodne tiskarni“.

Za prodajalnice z mešaním blagom na deželi išče se

učenec ali praktikant.

Natančneje se izve pri g. Ant. Krisperji v Ljubljani. (602—1)

Razširjenje prodaje.

Sploh priljubljeni

originalni

Howe, Singer, potem Wheeler & Wilson šivalni stroji,

katere jedino za **Kranjsko** le jaz prodajam, so me primorali zaradi obilega povpraševanja po njih, da sem odprl na tukajšnjem trgu

ново prodajalnico

in pomnožil delavne moči v mehaničnej delavnici

Izven gornjih originalnih šivalnih strojev imam vsakako obilo število inozemskih fabrikatov, mej temi osobito

stroje na trakove, slamnike in valčike itd. itd.

po čudovito nizkih fabriških cenah.

Velika zaloga svile za stroje, ovirna za vretena in v štronicah, veliko izber ovčje volne in bombaža, dele strojev, olje, šivanke itd. itd. boljše in cenejše kot drugodi.

Od zdaj dalje tudi

veliko in permanentno zalogo pred ognjem in tatovi varnih

blagajn Wertheimovih & Co.

po jako znizanih fabriških cenah.

Za zelo reelno in promptno postrežbo jamči moja uže okolo 11 let na tem mestu zelo znana firma, katera tudi daljnih naročil ponižno prosi.

Spoštovanjem

FRAN DETTER,

Ljubljana, Glavni trg št. 168, na voglu.

(642—3)

Slabotnega starčka in mladega moža slednja življenja pomoč.

Moj 80 letni mož in jaz, ki sem zdaj 74 let stara, midva oba sva prišla ob vse moči in davno bi uže ne bila živela več, da nijsa **Iv. Hoff**ovo sladnega izlečka zdravstveno pivo, ki so ga nama priporočili, rabila in ga še rabiva. Nama obema je dalo le to sladno pivo moč in življenje in midva izrekava fabrikantu najglobokejšo zahvalo. Najina želja je, da se ta izjava v interesu starih in telesno slabotnih osob priobči in pripravljena sva tudi na ustna vprašanja odgovarjati.

Charlotte Ewald, roj. Heinrich,

(žena upokoj. sedlarja iz cesarske konjarnice), Moabit, Cerkvene ulice št. 15.

Prosim, da mi pošljete 60 steklenic sladnega piva in 15 zavitkov sladnega bonbona.

C. kr. dvornemu oskrbovatelju gospodu Ivanu Hoffu, komisijskemu svetniku, posestniku c. kr. zlatega križca za zasluge, vitezu visocih redov, izumitelj

in jedin fabrikant **Iv. Hoffovega** sladnega izlečka, dvorni oskrbovateelj mnogim knezom evropskim, na Dunaji, fabrika: Grabenhof, Bräunerstrasse 2, pisarna in zaloga: I., Graben, Bräunerstrasse 3.

Uradno zdravstveno potrdilo.

C. kr. osredni odbor itd. Flensburg: **Ivana Hoffa** sladnega izlečka zdravstveno pivo se je skazalo kot prav izvrstno krepilo.

Major Wittge, delegiranec c. pruskih bolnic.

Svarilo! pri rabi ponarejenih, takozvanih sladnih izdelkov.

Zahtevajo naj se le pravi, 57krat od cesarjev in kraljev in največjih medicinskih veščakov odlikovani in priznani **Iv. Hoffovi** sladni izdelki z varstveno znamko (podoba izumiteljeva), registrirano pri c. kr. kupčijskej sodnji v Avstriji in Ogrskeji. Napravim izdelkom družih manjkajo zdravilne snovi zelišč in pravo narejanje Ivana Hoffa sladnih izdelkov in lahko po izjavah zdravnikov zelo škodljivo vplivajo na zdravje.

Pravi Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsa so v višnjevem papirji. Menj kot za 2 gld. se ne pošilja. (518—10)

Zaloge: V Ljubljani: G. Piccoli, lekar, P. Lassnik, H. L. Wencel, specerijska prodajalnica. V Gorici: Peter Venutti, G. Christofaleti, lekarja. V Celji: J. Kupferschmidt, lekar. V Mariboru: Max Morie, F. P. Hollasek. V Ptujci: Jos. Hahmir, V. Sellenschegg. V Reki: N. Pavasie.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.